

Saab hüpnotiseerida. Saab petta inimeselt raha välja, nii et too pärast ei mäletagi, mis juhtus. Kuid petiseid on kõikide rahvuste hulgas.

HALVAST MÄRGIST LAHTI

Paar aastat tagasi koputas minu kabineti uksele mustlanna. Kõigepealt küsis midagi oma lapse tervise kohta ning siis ütles, et mul on väga halb märk. Minuga juhtub õnnetus. See on väga tõsine asi, aga tema saab mind aidata. Jutt hirmutas mind, sest enne seda olin ma paar korda vaevu pääsenud õnnetusest.

Ta tuli kabinetti, võttis välja oma "piibli" ja tegi mitu trikki, kus kirjaklamber muutus mustaks. Need klambrid on mul mälust nagu pühitud, mäletan vaid mõningaid momente nagu läbi udu.

Selle abi eest pidin talle muidugi maksma. Olin nõus. Sest kui on ikka halb märk, las ta siis võtab selle maha. Ma ei ole väga rahatundlik. Olen suhteliselt kindlustatud, kahjuks küll mitte arstipalgaga, kuigi raban tööd teha. Minu majandusliku kindlustatuse on mulle taganud mu vanavanemad ja vanemad.

Nii olin ma nõus "abistajale" loovutama teatud summa täiesti arvestades, et ta võib mind petta. Ma ei olnud ju petmises päris kindel. Mind kummitas küsimus: aga kui tal on õigus?

Kui mustlanna oli minu õnnetust ennustava märgiga ühele poole saanud, teatas ta, et vaatas minu asju "piiblist" – paha lugu. Minu kõige lähedasemal inimesel on needus peal – surm. Tema saab aidata, aga see maksab väga palju. Ma pean andma talle suure summa, seda nõuab tema maagiaraamat. Ta toob raha mulle tagasi ning pärast annan ma talle nii palju, kui ise tahan.

Kui inimesele öelda, et tema kõige kallim sureb, juhtub psüühikaga midagi kohutavat. Olen nüüd uurinud hüpnositeooriaid. Kui hüpnositeerija pääseb alateadvuse kallale, täidab hüpnositeeritav käsku, kuigi mingi ajuosa säilitab kontrolli.

Alateadvusele pääseb kõige paremini ligi, kui inimene on erilises hingeseisundis. Kui öelda, et tema lähedasel on peal surmaneedus, läheb tasakaalust välja isegi see, kes needust ei usu. Just niisuguses hingeseisundis pääseki ligi alateadvusele.

Mustlanna nõudis minult järjest raha juurde. Temalt nõudis seda maagiaraamat. Osa sai ta pangaülekandega. Ma andsin talle raha, ent samal ajal ütles mingi osa minu ajast: vaata, kui vintgelt petab.

Et uut summat saada, pidi ta osa eelmisest tagastama. Ta tõi rahapaki, mis oli nn nukk. Pakk oli keeratud paberisse. Kui kodus selle avasin, oli mu üllatus suur: Peal ja all olid 500-kroonised, keskel ilusasti ajalehepaberist väljalõigatud 500 krooni suurused paberitükid.

Et uut summat saada, pidi ta osa eelmisest tagastama. Ta tõi rahapaki, mis oli nn nukk. Pakk oli keeratud paberisse. Kui kodus selle avasin, oli mu üllatus suur: Peal ja all olid 500-kroonised, keskel ilusasti ajalehepaberist väljalõigatud 500 krooni suurused paberitükid.

HÜPNOOSIGA EI MÄLETA

Minu esimene tunne oli rõõm. Pole mingit needust, on ainult pettus! Kuid siis sain aru, et rahast olen ilma. Ent ma ei kaotanud lootust. Kuna mul oli suur usaldus politsei vastu, jooksin sinna. Tegin avalduse.

Valvepolitseinik tahtis teada, kunas ja kui palju raha ma mustlasele andsin. Ütlesin, et ei mäleta, kuid kogusumma oli teada ning mul olid ka panga väljavõtted. Korralvõtte ütleks, et hüpnosiga ongi nii – hiljem ei mäleta. Ta otisis välja ühe kausta. Ja seal oligi kohe tuttava naise pilt, alla kirjutatud "Hüpnositeerija".

Too politseinik oli sõbralik keskealine vene naine, kes suhtus juhtunusse mõistvalt ja kaastundlikult. Ilmselt ta teadis, mis järgneb.

Kriminaalasjaga hakkas tegelema noor meespolitseinik, kes püüdis mulle kohe sisendada, et ega sellel mõtet ole. Andsin ju raha ära vabatahtlikult. Ta ütles: "Las see jääb teile koolirahaks."

Kui selline inimene tuleb arsti juurde, tahaksin talle öelda: "Olgu haigus teile õpetuseks. Ravima ei ole mõtet hakata." Kuid seda keelab minu arstieetika ja kutsevanne.

Politseinik väitis, et nagnunii ei suuda ma midagi tõestada; mustlast ei leita üles ning kui leitaksegi, siis selgub, et tal on viis last jne. See on ju täiesti seadusevastane jutt.

Ütlesin, et minult väljapetud raha oli minu avalduse esitamise ajal ilusasti "abistaja" arvel. Selle peale lausus politseinik: "Jah, me jälgime raha kulgu. Osa on juba kasiinos maha mängitud."

Lõpuks siiski mustlanna tabati ja ta tunnistas kõik üles. Enne kohut läksin toimikuga tutvuma. Noor naisprokurör (punane kleit, mustad sukad, rippuvad kõrvarõngad ja kõrge kontsaga kingad – ometi polnud ta mustlane) vastas küsimuse peale, kui suur lootus on mul raha tagasi saada: "Oh, ärge lootkegi!" Ütlesin, et avalduse tegemise hetkel oli see raha "abistaja" arvel. "Oh, eks mustlasel kulu see ruttu ära."

Kohtuotsus oli: kolm aastat tingimisi ja väljapetud raha tagastamine. Pool aastat oli ta selleks ajaks juba vanglas olnud, pärast kohtuotsust ta vabastati. Raha kättesaamisega hakkas tegelema kohtutäitur. Too teatas kohe alguses võidukalt, et mustlasel on 31 erinevat nõuet viielt kohtutäiturilt. Huvitav, mõni aeg tagasi oli tema arvel minult saadud väga suur summa, millest oleks ju saanud ilmselt huvi korral päris mitmeid nõudeid täita.

Nagu "Pealtnägija" saatest näha, tegeleb pettur-mustlane samamoodi edasi, vaatamata oma tingimisi karistusele. Ja reaalselt ei ähvarda teda miski.

Kui oleksin varem midagi kuulnud hüpnositeerivatest petturitest, ei oleks minuga nii juhtunud. Needuse-äri on väga jõhker ja julm. Oleks minult 180 000 krooni varastatud, ei oleks see olnud nii ränk kui ähvardus, et sureb kõige lähedasem inimene.

EESTI OPTIK

www.optika.ee

Aprillis suures valikus prilliraame soodushindadega

–50% –40% –30%

Nägemise kontroll kohapeal.

Paljud päikesepriid ka polaroidklaasidega

–50% –40% –30%